וידגו לרב בקרב הארץ – פיענוח ברכות יעקב ל(בני) יוסף

Solving the "Hand-Switch" Blessing

ו) בראשית מח:

אַ וַיָהִי אַחַריֹ הַדְּבַרִים הַאָּלֶה וַיָּאמֶר לִיוֹסֶׁף הַנָּה אָבִיךּ חֹלֵה וַיָּקֶּח אָת־שָׁנִי בַנִיוֹ עָמֹו אֶת־מְנַשָּׁה וָאָת־אָפַרִים: בּ וַיַּגִּד לַיִעַלְב וַיֹּאמֶר הַנָּה בנד יוֹסף בא אליד ויתחזק ישראל וישב על המטה: , ויאמר יעקב אל יוֹסף אָל שׁדִי נראַדאלי בּלוֹז בּארץ כּנען ויברד אתי: - וַיֹּאמר אלִי הנני מפרדְּ והרביתׁדְּ וּנתתּיִדְּ לֹקָהל עמים ונֹתַתֹּי את־האַרץ הַוֹּאת לֹזַרעָדַ אַחרידְ אחַזּת עוֹלִם: - ועתֵّה שׁנִי־ בַנִיף הַנּוֹלַדִים לְף בָאָרִץ מִצְרִים עַד־בֹּאִי אָלִידְ מִצְרִימָה לִיהֶם אָפַרִים וּמְנַשֶּׁה בָראובן וִשְּׁמְעוֹן יִהִירַלִי: וּמוֹלַדְתְּךְ אֲשֶׁר־הוֹלֶדְתַּ אַחַריהָם לְדַ יָהָיוֹ עַל שֵׁם אַחֶיהָם יָקָראָוֹ בָּנַחֶלָתָם: יְוָאָנִי | בָּבֹאִי מְפַּדֹּן מֶתָהٌ עַלֵּי רַחַל בָּאָרץ בְּנַעוֹ בַּדֶּרֶךְ בְּעוֹד בְּבַרְת־אָרץ לְבֹא אַפּרָתָה וַאֵּקִבְּרִהָ שָׁםֹ בַּדֶרֶךְ אֵפָּרָת הָוֹא בִּית לֶחֶם: - וַיִּרְא יִשְּׂרָאֵל אֶת־בְּנִי יוֹסֵף וַיָּאמֶר מִראָלֶה: - וַיִּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו בְּנִי הֵׁם אַשַּׁרבַתַרְלֵי אַלֹהִים בַּזָה וַיֹּאמֶב הַחֶם־נָא אַלַי וַאַבַרבָם: - וַעֵינִי יִשַּׁרָאָל בַּבְדִוֹ מִזֹּקן לְא יוּכַל לְרָאוֹת וַיַּגִּשׁ אֹתִם אֶלַיו וַיִּשָּׁק לְהֵם וַיִּחְבֵּק ֶלְהֵם: ֹ ﴿ וַלִּאמֵר יִשִּׁרָאֵל אֶל־יוֹסֵׂף רָאָה פָנִידְ לְא פָלֶלְתִי וְהַנֵּה הֶרְאָה אֹתְי אֱלֹהַים גַּם אֶת־זַרְעֶךְ: - וַיּוֹצֵא יוֹסֶף אֹתָם מֵעָם בִּרְכֵּיו וַיִּשְׁתַחוּ ָלְאַפִּיו אַרצַה: ﴿ וַיָּקָח יוֹסֶף אָת־שָׁנִיהֶם אֶת־אָפָרִיִם בִּימִינוֹ מִשְּׁמָאל יִשְׁרָאֵל וְאָת־מָנַשֵּׁה בִשְּׁמֹאלוֹ מִימִין יִשְׁרָאֵל וַיָּגִּשׁ אֵלַיו: ¬ וַיִּשְׁלֶּח יִשַּׂרָאֵל אַת־יִמִינוֹ וַיָּשֶׁת עַל־רָאשׁ אֵפָרַיִם וְהָוּא הַצָּעִיר וְאֵת־שִּׁמֹאלוֹ עַל־רָאשׁ מִנַשָּׁה שִׁבֵּל אֵת־יַדִּיו בֵּי מִנַשָּׁה הַבְּבְוֹר: בּ וַיְבֵרְךְ אֵת־ יוֹסֵף וַיֹּאמֵר הַאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְלוּ אֲבֹתְי לְפָנֵיוֹ אָבַרָהָם וַיִּצְחַׁק הַאֱלֹהִים הַרֹעָה אֹתִי מֵעוֹדֵי עַד־הַיּוֹם הַזּה: - הַמַּלְאַךְּ הַגֹּאֵל אתִי ָמְכָּל־רָע יָבַרְךְ"אָת־הַנָּעָרִים וְיָקָרָא בָהָם שָׁמִי וְשֵׁם אָבֹתְיָ אָבַרָהָם וִיִּצְחֵק וְיִדְגָּוּ לַרְב בְּקֵרָב הָאָרִץ: « וַיִּרָא יוֹסֵׁף כִּי־יַשִּׁית אָבִיו יַד־יִמִינָוֹ עַל־רִאשׁ אָפָרִיִם וַיַּרַע בָּעַינִיו וַיִּתְמִךְ יָד־אָבִיו לֹהַסֵיר אֹתָהּ מֵעֵל רֹאשׁ־אָפָרִים עַל־רִאשׁ מְנַשֵּׁה: - וַיַּאמֵר יוֹסֵף אָל־אַבִיו לֹא־בָן אָבִי בָּרֶזָה הַבָּבֹר שִׁיִם יָמִינָדָ עַל־רֹאשִׁו: 🐇 וַיִּמָאֶן אָבִיו וַיֹּאמֶר יָדַעָתִי בָנִי יַדְּעָתִי גָּם־הָוּא יִהְיָה־לְּעָם וְגַם־הָוּא יִגְדֵּל וְאוּלָם אַחִיו הַקְּטוֹ יְגְדֵּל ממנו וזרעו יהיה מלא־הגוים: בויברבם ביום ההוא לאמור בד יברד ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את־ אפרים לפני מנשה: 處 ויאמר ישראל אל יוֹסָף הנה אנכי מת והיה אלהים עמבם והשיב אתבם אל ארץ אבתיבם: בן אני נתתי לך שכם אחד על אחיד אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי:

1 And it came to pass after these things, that one said to Joseph: 'Behold, thy father is sick.' And he took with him his two sons, Manasseh and Ephraim. 2 And one told Jacob, and said: 'Behold, thy son Joseph cometh unto thee.' And Israel strengthened himself, and sat upon the bed. 3 And Jacob said unto Joseph: 'God Almighty appeared unto me at Luz in the land of Canaan, and blessed me, 4 and said unto me: Behold, I will make thee fruitful, and multiply thee, and I will make of thee a company of peoples; and will give this land to thy seed after thee for an everlasting possession. 5 And now thy two sons, who were born unto thee in the land of Egypt before I came unto thee into Egypt, are mine; Ephraim and Manasseh, even as Reuben and Simeon, shall be mine. 6 And thy issue, that thou begettest after them, shall be thine; they shall be called after the name of their brethren in their inheritance. 7 And as for me, when I came from Paddan, Rachel died unto me in the land of Canaan in the way, when there was still some way to come unto Ephrath; and I buried her there in the way to Ephrath--the same is Bethlehem.' 8 And Israel beheld Joseph's sons, and said: 'Who are these?' 9 And Joseph said unto his father: 'They are my sons, whom God hath given me here.' And he said: 'Bring them, I pray thee, unto me, and I will bless them.' 10 Now the eyes of Israel were dim for age, so that he could not see. And he brought them near unto him; and he kissed them, and embraced them. 11 And Israel said unto Joseph: 'I had not thought to see thy face; and, lo, God hath let me see thy seed also.' 12 And Joseph brought them out from between his knees; and he fell down on his face to the earth. 13 And Joseph took them both, Ephraim in his right hand toward Israel's left hand, and Manasseh in his left hand toward Israel's right hand, and brought them near unto him. 14 And Israel stretched out his right hand, and laid it upon Ephraim's head, who was the younger, and his left hand upon Manasseh's head, guiding his hands wittingly; for Manasseh was the first-born. 15 And he blessed Joseph, and said: 'The God before whom my fathers Abraham and Isaac did walk, the God who hath been my shepherd all my life long unto this day, 16the angel who hath redeemed me from all evil, bless the lads; and let my name be named in them, and the name of my fathers Abraham and Isaac; and let them grow into a multitude in the midst of the earth.' 17 And when Joseph saw that his father was laying his right hand upon the head of Ephraim, it displeased him, and he held up his father's hand, to remove it from Ephraim's head unto Manasseh's head. 18 And Joseph said unto his father: 'Not so, my father, for this is the first-born; put thy right hand upon his head.' 19 And his father refused, and said: 'I know it, my son, I know it; he also shall become a people, and he also shall be great; howbeit his younger brother shall be greater than he, and his seed shall become a multitude of nations. 20 And he blessed them that day, saying: 'By thee shall Israel bless, saying: God make thee as Ephraim and as Manasseh.' And he set Ephraim before Manasseh. 21 And Israel said unto Joseph: 'Behold, I die; but God will be with you, and bring you back unto the land of your fathers. 22 Moreover I have given to thee one portion above thy brethren, which I took out of the hand of the Amorite with my sword and with my bow.'

The questions:

- 1) Why does Yaakov invoke the blessing at לוו/בית-אל?
- 2) Why does he adopt מנשה ואפרים to the exclusion of any other sons יוסף may have?
- 3) Why does Yaakov mention the death and burial of Rachel?
- 4) Why does he ask "מי אלה after mentioning מנשה ואפרים by name?
- 5) Why does יעקב cross his hands instead of rearranging the boys?
- 6) Who is getting blessed here?
- 7) What is the meaning of the two blessings האלקים... and המלאך... and המלאך....
- 8) What is the meaning of Yaakov's explanation for his "hand-cross"? Why should אפרים get the "right-hand" blessing just because he has a brighter and more powerful future?
- 9) Why the addition of "placing Ephraim before Menasheh"?
- 10) Why does Yaakov end this interaction with the mention of his granting Yosef one "Shchem" over his brothers?

2) בראשית לה

ּ וַיַּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעַקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדְּן אֲרֶם וַיְבָרֶף אֹתְוֹ: ּ וַיְּאמֶר־לָוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךְ יְעַקֹב לְאדִיקְּרֵא שִׁמְףׁ עוֹד יְעַקֹב לְאדִיקְּרָא שֶׁמְףׁ עוֹד יְעַקֹב לְאדִיקְרָא אֶת־שְׁמְוֹ יִשְׂרָאֵל: אּ וַיִּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲלִי אֶל שַׁדִּי פְּרָה וּרְבֵּה גְּוֹי וּקְהַל גּוֹיָם יְהֵיה כְּי אִם יִבְיִה שְׁמְוֹ יִשְּׁרָא אֶת־שְׁמְוֹ יִשְּׂרָא לוֹ אֱלֹהִים אֲלִי אֶל שַׁדִּי בְּאוֹי יִּ וְאֵת־שְׁמְוֹ יִשְּׁרָא אָתִי לְאַבְרָהָם וּלִיצְחָק לְּךְ אֵתְנַנָה וְלְזֵרְעָךְ אֲחֵרִיף אֶתן אֵת־הָאֵרץ: מְּבָּרְיּוֹ מִּבְּיִי יִבְּאַרִי לְאַבְרָהָם וּלִצְיִהְ לְּךְ אֵתְנַנָה וְלְזֵרְעָךְ אֲחֵרִיף אֵתְן אֵתִרִיף אֵתְּיִם בְּיִבְּיִים מְחַלְצִיף נִצְאוּי בּּוֹלְעִיף אָתְן אֵיִבְירִי

) בראשית כה:כג

וַיֹאמֶר יָהוָה לָה שָׁנִי גִיִים בִּבִּטְנֵּדְ וּשָׁנִי לְאֶמִים מְמֵעַיִדְ יָבָּרֶדוּ וּלְאם מְלֹאָם יַאֲמֶׁץ וַרָב_יַעַבְּד צָעָיר:

מפת החנייה במדבר

